

Skyld — den var der nemlig i Udkastet til Grundloven, forinden der blev Tale om i Grundloven at indføre Domicilbestemmelsen og hvad dermed staaer i Forbindelse. Saa meget kan i alt Fald heraf udledes, at § 58 ikke har faaet sin Affattelse, sit Ordindhold for Domicilbestemmelsens Skyld. Naturligviis maa man jo, da Grundloven endelig blev vedtagen, have tænkt sig, at Paragraphen efter sit Indhold ogsaa nok kunde passe med de nye Bestemmelser, som efterhaanden vare komne frem, men saameget er dog, som sagt, vist, at Paragraphen ikke er affattet saaledes, som den nu foreligger med Domicilbestemmelsen for Die, for dens Skyld. Det var jo overhovedet Tilfældet, at Grundlovsudkastet i sine Landstingsbestemmelser undergik forskjellige Forandringer, at det gik, om jeg saa tør kalde det, frem og tilbage, og det var, om jeg ligeledes maa tillade mig det Udtryk, først i den ellevte Time, at Udkastet endelig vandt den Skikkelse, hvori det nu foreligger som Forfatningsloven. Jeg troer, at man ogsaa bør tage denne Erkjendelse med, fordi det ifølge samme, hvis man dog skulde finde Ordene tvivlsomme, vel kunde være, at man turde have noget større Frihed, end man maaffee ellers vilde have, og navnlig, at man ogsaa, naar Noget endelig vil hænge sig i Ordene, selv maatte kunne have Lov til at benytte enkelte af disse noget anderledes, end der maaffee under andre Omstændigheder vilde være Anledning til.

Hvad da nu angaaer de tvende Paragrapher, hvorom det gjælder, og som Udvalget i sin Betænkning mener blot at behøve at sammenstille for deraf at uddrage et utvivlsomt Resultat, da siger jo § 38: „Valgbar til Landstinget er Enhver, der er valgbar til Folkethinget, naar han det sidste Aar har havt Bopæl i Valgkredsene.“ Naar man nu idag fra forskjellige Sider har talt om, hvorsidt det er rigtigst at læse: „det sidste Aar“ blot og bart eller „det sidste Aar før Valget“, da troer jeg ikke, at der kan være mindste Tvivl, om, at det Sidste er det Rigtige, og det ikke blot saaledes,

at man tænker sig til, at det maa være Forudsætningen, fordi der ellers ikke vilde være den behørlige Veiledning ved Beregningen af det sidste Aar, men saaledes navnlig, at man i Virkeligheden kan siges ligefrem at læse sig det til, ganske som om der stod i § 38 med rene Ord skrevet: „det sidste Aar før Valget.“ Jeg hørte nys, at den ærede sidste Taler i sit Foredrag berørte § 41 i Grundloven af 1849, der just har Ordene „det sidste Aar før Valget“, og det er ganske vist ogsaa en Paragraph, som man kan have Grund til at tænke paa i denne Materie, om end nærmest i anden Forbindelse, men naar den ærede Taler kom til den Slutning, at man ved at bringe hithi § 41 i Forbindelse med § 62 i den tidligere og med § 58 i den nærværende Grundlov maatte blive enig med Udvalgets Indstilling, da troer jeg rigtig nok, at han høiligen tager feil, hvad jeg allerede her i Forbigaaende tillader mig at bemærke. Hvad iøvrigt selve § 41 i Grundloven af 1849 angaaer, da mener jeg dog ingenlunde, at der allerede deri kunde ligge en tilstrækkelig Grund til at læse de omtalte Ord „før Valget“ ind i den gennemseete Grundlovs § 38, hvorvel Ridsbestemmelsens Udtryksmaade altid maa være af Betydning, og Aarsagen til Ændringen i Ordene saa let lader sig paavise. Hvad der derimod for mig er det Afgjørende for at læse § 38 saaledes, som nævnt, er selve denne Paragraphs Forbindelse med de foregaaende Paragrapher. Det vil jo ses, at 35, som er den første af de Paragrapher, der i en sammenhængende Række har denne Tidsbestemmelse af „sidste Aar“, udtrykkelig siger „det sidste Aar før Valget“. Nu vilde man maaffee i første Dieblis sig, at dette netop er en Hindring for at læse § 38 paa samme Maade, thi naar det udtrykkelig er sagt i § 35, og § 38 ikke siger det, saa maatte tilfyneladende Meningen være, at det „sidste Aar“ i § 38 betyder noget Andet end i § 35. Nei, mine Herrer, saaledes hænger det ikke sammen. Gjennemlæser man § 35 og de efterfølgende §§ 36 og 37 og saa kommer til § 38, vil man see, at Grunden til